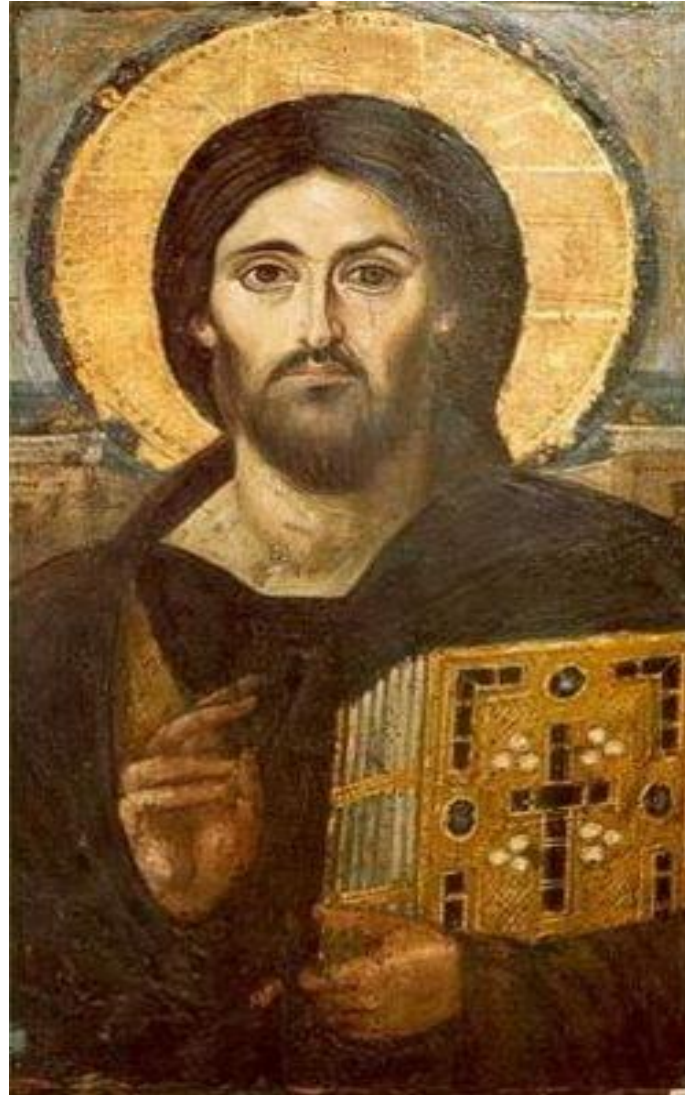

Herran rukous – puheeksi muuttuva usko

Liian monet kristityt halveksivat ”Isä meidän”-rukousta jäykkänä muotomenona, jota paljon ”elävämpi” muka olisivat meidän sanamme. Siksi on paikallaan kertauksen vuoksi kysyä, kuka opettikaan apostoleille ”Isä meidän”-rukouksen? Vastaus: Jeesus itse! Siksi sen nimi on ”Herran rukous”. Saammeko Herran suusta koskaan kuollutta muotomenoa? Vai saammeko iankaikkisen elämän pyhiä sanoja? Jeesus sanoi: ”Aina kun te rukoilette”

Herran rukous – Herra Kaikkivaltias

Herran rukous Uudessa Testamentissa

”Isä meidän” eli Herran rukous löytyy UT:ssa Vuorisaarnassa Matt. 6:9-13 ja Luuk. 11:1-4. Jeesus on opettanut tätä rukousta useammin kuin kerran. Matteuksella Jeesus antaa sen jumalallisen ilmoituspuheensa yhteydessä. Luukkaalla se on Jeesuksen vastaus pyyntöön *”Herra, opeta meitä rukoilemaan!”*

Sana ”Herra” on opetuslasten tunnustus, että ihminen Jeesus on Israelin Jumala JHWH.

Herran rukous ja katekismus

Katekismus alkaa Dekalogilla eli 10:llä käskyllä.

Niissä astumme Jumalan valtapiiriin: Jumala on siellä, missä hänen tahtonsa vallitsee.

Katekismuksen 2. pääkappale uskontunnustus opettaa ja tunnustaa, kuka ja millainen on meidän Jumalamme.

Katekismuksen 3. pääkappaleessa siirrymme puhumaan Jumalan kanssa hänen omalla kielellään ja tahtomallaan tavalla. Usko muuttuu rukouksessa uskovan puheeksi.

Herran rukous – rakenne

1. Uskontunnustus
2. Seitsemän rukouspyyntöä
3. Loppuylistys

Loppuylistys puuttuu vanhimmista UT:n käsikirjoituksista. Se on varhain kasvanut kiinni Raamattuun vanhakirkollisesta liturgiasta eli jumalanpalvelusjärjestyksestä. Rooman messu jättää sen pois ehtoollisliturgiasta kuten teki v:n 1694 vanhaluterilainen suomalainen käsikirja.

Herran rukous – nimi ja suhde Dekalogiin

”Meidän Isä” vai ”Isä meidän”? Englannissa se on ”meidän Isä” (“Our Father”). ”Isä meidän” seuraa latinan järjestystä: ”Pater noster”. Luther ei seurannut vain sitä. Kutsussa eli vokatiivissa on tämä järjestys. Kukaan lapsi ei huuda ”kulta isä” vaan ”isä kulta”.

”Herran rukous” liittyy erityisesti Dekalogin toiseen käskyyn eli Herran, Jumalamme nimen väärinkäyttöön ja oikeaan käyttöön: ”Pyhitetty olkoon sinun nimesi” on avuksi huutamista, kiittämistä ja ylistämistä.

Herran rukous – hiljaisuus vai oikea käyttö

Juutalaisuudessa ei tohdittu lainkaan mainita Jumalan nimeä JHWH 2 Moos 3:14: *Minä olen se, joka minä olen*". Se korvattiin eri kiertoilmaisuilla kuten *"Adonai"*. Nimen väärinkäyttämisen kieltäminen ei tarkoita hiljaisuutta vaan Jumalan nimen runsasta oikeaa käyttämistä: *"Avuksi huudamme, rukoilemme, kiitämme ja ylistämme."* Jumalan nimeä käytetään hänen valtansa piirissä, ei sen ulkopuolella taikakaluna.

Herran rukous – kaiken rukoilemisen äiti

Isä meidän-rukous ei ole vain rukous toisten joukossa, otettavissa, jos miellyttää tai jätettävissä, jos ei satu maistumaan. Se on Jeesuksen antama kaiken rukoilemisen jumalallinen malli: *”Kun rukoilette, sanokaa: Isä, pyhitetty olkoon ...”*. Sanomalla *”Isä”* me tunnustamme, että olemme syntyneet Jumalasta hänen valtakuntaansa. Sen jälkeen seuraavat meidän kaikki, hengelliset ja ruumiilliset tarpeemme.

Herran rukous – omat rukoukset

Mitä on ajateltava karismaattisuudesta, joka ei koskaan käytä Herran rukousta? Ovatko Jumalalle otollisempia meidän itse keksimämme monisanaiset rukouksemme kuin sen rukouksen viljeleminen, jonka hän itse on Poikansa kautta meille antanut? Jeesus opetti: *”Kun rukoilette, niin älkää tyhjiä hokeko niinkuin pakanat, jotka luulevat, että heitä heidän monisanaisuutensa tähden kuullaan. Rukoilkaa siis te näin: Isä meidän, joka olet taivaissa! jne. (Matt. 6:7-9).*

Herran rukous – pyynnöt 1 ja 2

Pyynnöt 1 ja 2 koskevat Jumalan nimeä ja hänen valtakuntaansa. Jumalan pyhä nimi pyhitetään sanan opetuksella, harjoituksella ja tottelemisella. Kaikkivaltiaan Jumalan valtakunta on varsinaisesti siellä, missä hän sanallansa hallitsee ihmissydämiä (kirkko eli *armon valtakunta*). Kirkko elää kaikkien ihmisten keskellä maailmassa (*voiman valtakunta*). Kirkon osa täyttyy tuomion jälkeen taivaan *kunnian valtakunnassa*.

Herran rukous – kolmas pyyntö

Valtakunnassa tapahtuu sen hallitsijan tahto. Jumalan Isän tahdon on toteuduttava hänen valtakunnassaan. Siihen Poikakin alistui Getsemanessa. Jumalan tahto ei ole mitään epämääräistä haikailua, kuvittelua. Jumala on ilmoittanut tahtonsa Dekalogissa eli kymmenessä käskyssä. Kaikki muu on tyhjää mielikuvitusta. Lain kirouksen alla Jumalan tahto on pelottava. Armon valtakunnassa on ilon aihe, että Jumalan tahto toteutuu

Herran rukous – ruumiimme tarpeet

Jumala, joka on luonut ruumiimme ja antanut Poikansa syntyä ihmisen ruumiissa, aloittaa ruumiin tarpeista: jokapäiväinen leipämme. Se on: ruoka, juoma vaatteet, kengät, koti, toimeentulo, varallisuus, hurskas aviopuoliso ja perhe, hyvä esivalta ja hallitus, hyvä maine ja hyvät ihmissuhteet. Tätä leipää pilaavat mielivalta, väkivalta, jumalaton elämä, toisen omaa himoitseva ahneus, köyhdyttävä korrupatio, väärät tuomarit jne.

Herran rukous – sielun ravinto

- **Ruumiissa asuu ihmissielu. Sielun ravinto on 5. rukouksen syntien anteeksiantamus. Sitä tarvitsemme runsaasti jokaikinen päivä. Luukas: ”synnit”, Matteus: ”velat”. Jumalan ehdoton anteeksiantamus tuhoutuu ihmisen pahan sydämen anteeksiantamattomuudessa Matt- 18:32-35: *Minä annoin sinulle anteeksi kaiken sen velan, koska sitä minulta pyysit; eikö sinunkin olisi pitänyt armahtaa kanssapalvelijaasi, niinkuin minäkin sinua armahdin?”***

Herran rukous – synnin kiusaukset

6:ssa rukouksessa kiusaukseen vie meidän oma syntinen luontomme. Siksi rukoilemme, että Jumala varjelisi meidät vihollisistamme: perkele, maailma, oma perisyynnin turmelema lihamme. Ne vievät meitä syntiin, ei Jumala. Jumala voi varoitukseksi tai rangaistukseksi olla tekemättä mitään synnin tiellä kulkevalle ihmiselle hänen matkallaan kadotukseen. Jumala voi sivusta katselemalla antaa meidän tuntea synnin kaameita seurauksia, jotta todellinen parannus kelpaisi meille.

Herran rukous – pahasta vapaa

7. rukouksessa pyydämme apua ainoalta, joka voi varjella ja päästää meidät pahasta ja sen iankaikkisesta rangaistuksesta. Jumalaa me rukoilemme varjelemaan meitä ja kaikkea omaamme maailman pahuudesta ja omasta turmeluksestamme. Me rukoilemme myös sitä, että saisimme lopulta autuaan kuoleman ja pääsyn taivaan iloon. Toivonamme eivät ole mukavat eläkeläisvuodet vaan loputon taivaan elämä ja ilo. Jeesus on sanonut: *”Anokaa, niin se teille annetaan.”*

Herran rukous – hyvä Isä, turvatut lapset

Jumalan kuninkuus korostuu voimakkaasti kristillisessä perinteessä. Hän on kaikkeuden hallitsija! Luterilaisessa hengellisyydessä tulee muita vahvemmin esiin rukouksemme sydän: Jumala on minun Isäni kuten hän on katuvan tuhlaajapojan isä. Lutherin selitys tuo tämän piirteen kristikunnassa kaikkein selkeimmin esiin. Jumala on kotiaan ja väkeään suojeleva isäntä, turvaherra, jonka vihaa ja miekkaa pirun on syytä kavahtaa.